

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 ☎ 210 88 15 393 ✉info@omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 2310 517 128 ☎ 2310 517 119

Αθήνα, 24 Ιουλίου 2008

Αρ. Πρωτ.: 2049

Προς:

- 1. Σωματείο Οδηγών και Βοηθών Φορτηγών Αυτοκινήτων Αττικής,**
Σοφοκλέους και Σαπφούς 18, 105 53 Αθήνα
- 2. Σύνδεσμος Χειριστών Αντλιών Ετοιμού Σκυροδέματος,** Σοφοκλέους και
Σαπφούς 18, 105 53 Αθήνα
- 3. Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών Ετοιμού Σκυροδέματος (ΣΕΒΕΣ),**
Ασκληπιού 3, 106 79 Αθήνα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ 30/2008

(Πράξη Κατάθεσης Υπ. Απασχόλησης και Κοιν. Προστασίας: 11/28-7-2008)

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Την 18/03/2008 με αριθμό πρωτοκόλλου 76 οι α) Το Σωματείο Οδηγών και Βοηθών Φορτηγών Αυτοκινήτων Αττικής και β) ο Σύνδεσμος χειριστών Αντλιών Έτοιμου Σκυροδέματος υπέβαλαν αίτηση μεσολάβησης για τη ρύθμιση των όρων εργασίας του προσωπικού βιομηχανιών παραγωγής σκυροδέματος περιοχής του Νομού Αττικής
2. Η μεσολάβηση τερματίστηκε λόγω ρητής άρνησης του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Ετοιμού Σκυροδέματος (ΣΕΒΕΣ) και του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ) να συμμετάσχουν στη διαπραγμάτευση με τα επιχειρήματα που εξέφρασαν και γραπτά.
3. Η πλευρά των εργαζομένων υπέβαλε αίτηση για την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας την 5/06/2008 με αριθμό πρωτοκόλλου 026.
4. Μετά από κλήρωση ορίσθηκα διαιτητής και ανέλαβα τα καθήκοντα μου την 16/06/2008.
5. Μετά από πρόσκληση προσήλθαν σε κοινή συνάντηση όλα τα μέρη και υπέβαλαν γραπτά υπομνήματα με τις απόψεις τους. Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Ετοιμού Σκυροδέματος προέβαλε επιχειρήματα ότι δεν είναι

συνδικαλιστική οργάνωση – κυρίως επειδή κατά το άρθρο 2 του καταστατικού του «τονίζεται ότι το Σωματείο δεν είναι επιπλέον συνδικαλιστικό – συντεχνιακό των μελών του ειδικά και του χώρου της ως άνω δραστηριότητας των μελών του γενικά, σε οποιοδήποτε επίπεδο ή περιοχή ή κλάδο ή αντικείμενο κλπ». Ο περιορισμός της έκτασης της εξουσίας της διοίκησης προσδιορίζεται «κατά τους ισχυρισμούς του υπομνήματος του Συνδέσμου από το καταστατικό ή τη συστατική πράξη και αντιτάσσεται ακόμα και κατά καλόπιστων τρίτων. Τυχόν δικαιοπραξία εκτός των ορίων της ανωτέρω εξουσίας είναι άκυρη και δεν δεσμεύει το νομικό πρόσωπο».

Το κρίσιμο ερώτημα που τίθεται είναι επομένως αν ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Έτοιμου Σκυροδέματος είναι συνδικαλιστική οργάνωση η οποία έχει την ικανότητα να συνάπτει Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και αν έχει υποχρέωση (και δικαίωμα) διαπραγμάτευσης. Μερικά από τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό μιας οργάνωσης εργοδοτών ως συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι:

1. Η ύπαρξη συγκροτημένης οργανωτικής οντότητας. Να αποτελούν δηλαδή μια οντότητα με εσωτερικές διαδικασίες σχηματισμού συλλογικής βούλησης και όργανα που εκπροσωπούν τη βούληση των μελών που απαρτίζουν την οργάνωση. Δέκα εταιρείες από κοινού χωρίς οργανωτική μορφή, χωρίς περιγραφή των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μελών, χωρίς πρόβλεψη διαδικασιών εκλογής οργάνων, διαδικασιών λήψης αποφάσεων, δεν αποτελούν οργάνωση, ούτε εργοδοτική ούτε συνδικαλιστική. Δε μπορούν να διαπραγματευθούν να συνάψουν συλλογικές συμβάσεις και κυρίως να επιβάλλουν την τήρηση των συμφωνημένων.
2. Προϊόν ελεύθερης βούλησης η οργάνωση. Η οντότητα αυτή – συνήθως με νομική προσωπικότητα – απαρτίζεται από μέλη που συμμετέχουν ελεύθερα και όχι καταναγκαστικά. Αν η συμμετοχή δεν είναι ελεύθερη δε μπορεί η οργάνωση αυτή να θεωρηθεί συνδικαλιστική, εργοδοτική οργάνωση
Τα επιμελητήρια, ως ΝΠΔΔ στα οποία η συμμετοχή είναι υποχρεωτική δεν αποτελούν συνδικαλιστική εργοδοτική οργάνωση
3. Η οργάνωση απαρτίζεται από εργοδότες. Η οντότητα αυτή πρέπει να απαρτίζεται από εργοδότες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, και να μην συμμετέχουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα με άλλη ιδιότητα, ιδιαίτερα πρόσωπα που είναι εξαρτημένα εργαζόμενοι.
4. Η οργάνωση προωθεί επαγγελματικά (και κατά συνέπεια και τα εργοδοτικά συμφέροντα). Η οντότητα αυτή πρέπει να έχει ως στόχο την προώθηση των επαγγελματικών συμφερόντων αυτών των μελών ένα μέρος των οποίων,

αποτελούν τα εργοδοτικά συμφέροντα. Μια οργάνωση επιχειρήσεων στο χώρο του σκυροδέματος που έχει επιστημονικούς σκοπούς (π.χ. την έρευνα για βελτίωση των δομικών υλικών) ή πνευματικούς σκοπούς (την διάδοση του ελληνικού πολιτισμού) ή καλλιτεχνικούς σκοπούς (π.χ. την καλλιέργεια της αρχιτεκτονικής και γλυπτικής) ή αθλητικούς σκοπούς, προφανώς δε μπορεί να αποτελεί συνδικαλιστική οργάνωση. Δεν έχει ικανότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων. Δεν έχει υποχρέωση διαπραγμάτευσης.

Όλα αυτά τα κριτήρια είναι αντικειμενικά. Δεν προκύπτουν από δηλώσεις ή ακόμα και από το καταστατικό αλλά από τις εξωτερικές της πρακτικής των οργανώσεων αυτών. Μια οντότητα που δεν διαθέτει όλα αυτά τα αντικειμενικά στοιχεία δηλαδή 1. δεν υφίσταται ως συγκροτημένη οργανωτική οντότητα 2 Η συμμετοχή των μελών δεν είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης 3. Δεν αποτελείται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του εργοδότη 4. Δεν έχουν ως σκοπό την προώθηση των επαγγελματικών τους συμφερόντων δε μπορεί να αποτελεί συνδικαλιστική οργάνωση. Μια συλλογικότητα που διαθέτει όλα αυτά , και όχι κάποια μόνο από αυτά, τα αντικειμενικά γνωρίσματα εμπίπτει κατ'αρχήν στην έννοια της συνδικαλιστικής εργοδοτικής οργάνωσης.

Στην υπο κρίση περίπτωση βαρύνει επιπρόσθετα η ιστορία. Η οργάνωση αυτή – ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Ετοιμού Σκυροδέματος χωρίς καμία σοβαρή οργανωτική η καταστατική διαφορά επί δεκαετίες λειτουργούσε ως συνδικαλιστική εργοδοτική οργάνωση.

Το νέο καταστατικό διατηρώντας την ίδια δομή (Γενική Συνέλευση, Διοικητικό Συμβούλιο) μη προσθέτοντας κάποιο άλλο όργανο ή διαδικασία για να επιτελεί τυχόν νέες λειτουργίες δεν μετεβλήθη προς την κατεύθυνση ενός επιστημονικού οργανισμού ή ενός οργανισμού που θα πραγματοποιεί πραγματογνωμοσύνες ή θα απονέμει βραβεία ή θα επιτελεί άλλες λειτουργίες. Στο άρθρο 3.5 του νέου καταστατικού ορίζεται ότι το Σωματείο μπορεί μεταξύ άλλων *«να προλαμβάνει, να καταγγέλλει, να παρακολουθεί και να ενεργεί με οιονδήποτε τρόπο... για την προστασία του κλάδου του ή των μελών του, της ποιότητας του περιβάλλοντος, της ασφάλειας, του ανταγωνισμού, της νομιμότητας, της επιχειρηματικότητας των ορθών σχέσεων με τους λοιπούς κοινωνικούς εταίρους και την πολιτεία, των χρηστών συναλλακτικών ηθών και της καλής πίστης»*.

Από τη διατύπωση αυτή αλλά και με δεδομένο ότι η συλλογική διαπραγμάτευση, ή σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας δεν αποτελεί σκοπό αλλά μέσο για την επίτευξη στόχων όπως *«η ποιότητα, η θεμιτή ανταγωνιστικότητα, η κοινωνικότητα στις επιχειρήσεις του κλάδου, η βελτίωση*

της καθόλα αποδοτικότητας και των συνθηκών λειτουργίας...., για τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών» δεν προκύπτει ούτε από το ίδιο το καταστατικό αντίφαση μεταξύ του μέσου – δηλαδή της διαπραγμάτευσης και της σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας – με τους διατυπωμένους στόχους του καταστατικού. Είναι αληθές ότι πανηγυρικά στο άρθρο 2.2 του καταστατικού διακηρύσσεται *«Τονίζεται ότι το Σωματείο δεν είναι πλέον συνδικαλιστικό συντεχνιακό, των μελών του ειδικά και του χώρου της ως άνω δραστηριότητας των μελών του γενικά»*.

Αυτό αποτελεί κατά μια επιτυχημένη διατύπωση «ηθελημένη ανικανότητα προς σύναψη ΣΣΕ» ("gewollte Tarifunfähigkeit"). Ενώ δηλαδή η οργάνωση αυτή είχε όλα τα αναγκαία αντικειμενικά χαρακτηριστικά της συνδικαλιστικής εργοδοτικής οργάνωσης και ικανότητας σύναψης συλλογικών συμβάσεων επιδιώκει με τροποποίηση του καταστατικού να αποκλείσει καταστατικά τη δυνατότητα σύναψης ΣΣΕ. Επιδιώκει να απαλλαγεί από την υποχρέωση διαπραγμάτευσης, ενώ διατηρεί όλα τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά μιας εργοδοτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης, τα οποία διέθετε και πριν την τροποποίηση του καταστατικού.

Αυτή η πανηγυρική διατύπωση του καταστατικού στην προκειμένη περίπτωση έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την υποχρέωση για συλλογική διαπραγμάτευση που προβλέπεται από το άρθρο 4 του Ν. 1876/1990 και από την οποία δε μπορεί να απαλλαγεί με μια πανηγυρική διατύπωση ότι δεν επιδιώκει τη σύναψη συλλογικών συμβάσεων. Το άρθρο 4 του Ν.1876/1990 προβλέπει: *«Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών και οι μεμονωμένοι εργοδότες έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να διαπραγματεύονται για την κατάρτιση συλλογικής σύμβασης εργασίας»*. Η υποχρέωση και το δικαίωμα για διαπραγμάτευση, αποτελεί στοιχείο που διαφοροποιεί το ελληνικό σύστημα εργασιακών σχέσεων από αυτά άλλων χωρών. Αποτελεί διάταξη αναγκαστικού δικαίου. Καταστατικές διατάξεις που έρχονται σε αντίθεση ή καταστρατηγούν την υποχρέωση διαπραγμάτευσης είναι άκυρες.

Η ελληνική έννομη τάξη αποδέχεται στοιχεία παρεμβατισμού με στοιχεία ήπιου καταναγκασμού ως τρόπου να ενισχυθούν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων η αδύναμη πλευρά της αγοράς εργασίας, να οργανωθούν, να εκπροσωπηθούν, να διαπραγματευθούν και να συνάψουν συλλογικές συμβάσεις. Αποτελεί βασική νομικοπολιτική επιλογή η ανάθεση της ευθύνης της ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων στο αυτορυθμιζόμενο με θεσμική στήριξη – σύστημα της συλλογικής αυτονομίας. Ούτε η ρύθμιση από το κράτος ή τη δικαστική εξουσία ούτε η προοπτική μονομερούς ρύθμισης των εργασιακών

σχέσεων από τους εργοδότες – σε περίπτωση έκλειψης των οργανώσεων των εργαζομένων ή απάλειψης της υποχρέωσης προς διαπραγμάτευση θεωρήθηκαν επιθυμητές και μακροπρόθεσμα παραγωγικές νομικοπολιτικές επιλογές. Αυτό εξηγεί την ύπαρξη μιας σειράς διατάξεων όπως: προστασία και διευκολύνσεις συνδικαλιστικής δράσης (άρθρο 14 του Ν. 1264/1982) προστασία των ιδρυτικών μελών από απόλυση αλλά και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου Συνδικαλιστικών Οργανώσεων (άρθρο 14 του Ν. 1264/1982). Η προστασία της άσκησης κάθε συνδικαλιστικού δικαιώματος και στον τόπο εργασίας (άρθρο 16 του Ν.1264/1982), το Δικαίωμα και υποχρέωση Διαπραγμάτευσης (άρθρο 4 του Ν. 1876/1990) και η υπό όρους ανοχή της αναγκαστικής διαιτησίας (άρθρο 16 του Ν. 1876/1990) αλλά και άλλων διατάξεων που σε κάποιο βαθμό διευκολύνουν τις οργανώσεις των εργαζομένων.

Κατά τη διατύπωση του νόμου «οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να διαπραγματεύονται για την κατάρτιση συλλογικής σύμβασης εργασίας». Το ίδιο ισχύει και για τους μεμονωμένους εργοδότες.

Επειδή η λειτουργία της συλλογικής αυτονομίας απαιτεί την ταυτόχρονη άσκηση του δικαιώματος και υποχρέωσης διαπραγμάτευσης και από τις δύο πλευρές, δεν επαφίεται στην ελεύθερη επιλογή των μελών που συγκροτούν μια οργάνωση με τα γνωρίσματα που προαναφέρθηκαν, αν θα διαπραγματευθούν ή όχι, όπως αυτό συμβαίνει σε άλλες έννομες τάξεις.

Με αυτούς τους συλλογισμούς καταλήγω ότι παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς και τα νομικά επιχειρήματα και παρά την επικαλούμενη διάταξη του καταστατικού ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανικών Έτοιμου Σκυροδέματος αποτελεί συνδικαλιστική εργοδοτική οργάνωση, διότι παρουσιάζει όλα τα αναγκαία αντικειμενικά γνωρίσματα, δηλαδή διαθέτει 1. συγκροτημένη οργανωτική οντότητα 2. τα μέλη του συμμετέχουν ελεύθερα και όχι καταναγκαστικά 3. αποτελείται από φυσικά και νομικά πρόσωπα που ασκούν εργοδοτική λειτουργία 4. αντικειμενικά προωθεί τα ευρύτερα επαγγελματικά συμφέροντα των μελών, ένα μέρος αδιαχώριστο και αναπόσπαστο των οποίων αποτελούν τα συμφέροντα τους ως εργοδοτών. Έχει αρμοδιότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων στον αντίστοιχο χώρο και έχει δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να διαπραγματευθεί τους όρους εργασίας των εργαζομένων στον κλάδο που δραστηριοποιείται ο Σύνδεσμος.

Πέραν τούτων προβλήθηκε ένα επιπλέον επιχειρήμα κατά της νομιμότητας έκδοσης διαιτητικής απόφασης από την πλευρά του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Έτοιμου Σκυροδέματος. Κατά την άποψη αυτή οι

αντισυμβαλλόμενες σε ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ οργανώσεις πρέπει να είναι οργανώσεις που εκπροσωπούν επιχειρήσεις διαφόρων ειδών. Εργοδοτικές οργανώσεις που εκπροσωπούν ένα είδος επιχειρήσεων μπορούν να συνάψουν μόνο κλαδικές ΣΣΕ και όχι ομοιοεπαγγελματικές. Αν συνάψουν ομοιοεπαγγελματική σύμβαση (δηλαδή αν περιορίσουν το πεδίο ρύθμισης τους σε μια ειδικότητα εργαζομένων) αυτή η σύμβαση δεν είναι σύμφωνη με το γράμμα και το σκοπό του Ν.1876 /1990 (άρθρο 3 §4 Ν.1876/1990). Καταλήγει επομένως η άποψη αυτή ότι δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί μέσω του συστήματος μεσολάβησης – διαιτησίας του νόμου 1876/1990, τέτοια σύμβαση. Τυχόν δε παρά ταύτα εκδοθησόμενη διαιτητική απόφαση θα είναι μη νόμιμη.

Στην υπο κρίση περίπτωση επιζητείται η ρύθμιση των όρων εργασίας των επαγγελματιών οδηγών και βοηθών φορτηγών αυτοκινήτων και των χειριστών αντλιών έτοιμου σκυροδέματος στην Αττική εφόσον εργάζονται σε επιχειρήσεις παραγωγής εμπορίας ή μεταφοράς σκυροδέματος. Επιζητείται δηλαδή μια τοπική ομοιοεπαγγελματική συλλογική σύμβαση στα επαγγέλματα αυτά.

Οι επιχειρήσεις μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Έτοιμου Σκυροδέματος απασχολούν τις ειδικότητες αυτές και προφανώς απασχολούν και άλλες ειδικότητες, γραμματείς, λογιστές κ.α.

Τίθεται το ερώτημα: Έχει ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Έτοιμου Σκυροδέματος αρμοδιότητα να υπογράψει ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ για τα επαγγέλματα αυτά, τα οποία πράγματι απασχολεί;

Οι τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις, όπως η υπο κρίση συνάπτονται κατά το άρθρο 3 παρ. 7 του Ν. 1876/1990 από ομοιοεπαγγελματικές συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων (τέτοιες είναι οι οργανώσεις που επιζητούν την έκδοση διαιτητικής απόφασης) και από εργοδοτικές οργανώσεις. (Η διάταξη αρκείται στη γενική έννοια της εργοδοτικής οργάνωσης). Δεν ενδιαφέρει κατά τη διάταξη αυτή αν η εργοδοτική οργάνωση είναι κλαδική ή ομοιοεπαγγελματική. Αυτοί οι χαρακτηρισμοί προσιδιάζουν μόνο σε οργανώσεις εργαζομένων και όχι σε συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργοδοτών. Οι επιχειρήσεις κατά κανόνα απασχολούν περισσότερες κατηγορίες εργαζομένων. Μπορούν μάλιστα και να δραστηριοποιούνται και σε περισσότερους κλάδους π.χ. εμπορικοβιομηχανικές επιχειρήσεις. Δεν έχει επομένως ιδιαίτερο νόημα η προσπάθεια διάκρισης των εργοδοτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων σε κλαδικές ή μη κλαδικές συνδικαλιστικές εργοδοτικές οργανώσεις και η οικοδόμηση νομικών επιχειρημάτων επι τη βάση τέτοιων διακρίσεων. Ο νόμος 1876/1990 αναφέρεται σε αρκετά σημεία του άρθρου 3 (όπως στην παρ. 4, στην παρ. 6, στην παρ. 7) απλώς σε εργοδοτικές

οργανώσεις, χωρίς καμμία άλλη διάκριση. Αντίθετα όταν αναφέρεται στις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων προβαίνει σε διαφοροποιήσεις με βάση το είδος της οργάνωσης π.χ. άρθρο 3 παρ. 4, άρθρο 3 παρ. 5, άρθρο 3 παρ. 6. Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Έτοιμου Σκυροδέματος για τους λόγους που προαναφέρθηκαν αποτελεί εργοδοτική συνδικαλιστική οργάνωση κατά την έννοια του νόμου. Έχει κατά το άρθρο 3 παρ. 7 τη δυνατότητα να συνάπτει τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις αφού κατά τη διατύπωση του νόμου «οι τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις συνάπτονται από ομοιοεπαγγελματικές συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων, πρωτοβάθμιες ή δευτεροβάθμιες, τοπικού χαρακτήρα και από εργοδοτικές οργανώσεις». Δε συντρέχει νόμιμος λόγος για μη έκδοση διαιτητικής απόφασης.

Οι αντιρρήσεις του ΣΕΒ περιττεύει να εξετασθούν καθώς ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Έτοιμου Σκυροδέματος βρίσκεται πολύ εγγύτερα στο πεδίο ρύθμισης και η συλλογική αυτονομία υπηρετείται καλύτερα όταν στο κάθε πεδίο ρύθμισης συμβάλλεται αυτός που έχει αρμοδιότητα και ευρίσκεται εγγύτερα στο πεδίο ρύθμισης. Αντίθετη ερμηνεία θα κατέληγε στη συγκέντρωση της αρμοδιότητας διαπραγμάτευσης για όλα τα πεδία, σε ένα κέντρο. Είτε αυτό ονομάζεται ΣΕΒ είτε ονομάζεται ΓΣΕΕ θα αποτελούσε ανεπιθύμητη συγκέντρωση και υφαρπαγή ρυθμιστικών αρμοδιοτήτων ή σύναψη συμβάσεων τοπικών ομοιο-επαγγελματικών συμβάσεων από φορείς όπως ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών. Άλλωστε και σε όλες τις προηγούμενες ρυθμίσεις δεν περιλαμβανόταν και ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών.

Για τους λόγους αυτούς προχωρώ σε έκδοση διαιτητικής απόφασης με τους ακόλουθους όρους:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

- α. Στην παρούσα ρύθμιση υπάγονται οι οδηγοί φορτηγών αυτοκινήτων, οι οδηγοί αυτοκινήτων επί των οποίων λειτουργεί μαλακτήρας σκυροδέματος (μπετονιέρα), οι οδηγοί – χειριστές αντλιών ετοιμού σκυροδέματος και οι βοηθοί τους, οι εργάτες παραγωγής σκυροδέματος, οι οποίοι απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε επιχειρήσεις παραγωγής, εμπορίας και αντλήσεως σκυροδέματος, που εδρεύουν και λειτουργούν ή μόνο λειτουργούν στην περιοχή του Νομού Αττικής και είτε είναι μέλη του Σωματίου Οδηγών και Βοηθών Φορτηγών Αυτοκινήτων Αττικής ή του Συνδέσμου Χειριστών Αντλιών Έτοιμου

Σκυροδέματος είτε επιχειρήσεις μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Ετοίμου Σκυροδέματος (ΣΕΒΕΣ).

- β. Η ιδιότητα του μέλους αποδεικνύεται με βεβαίωση που χορηγείται στον ενδιαφερόμενο μισθωτό από τις παραπάνω συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Άρθρο 2

Αποδοχές

- A) Ο βασικός μισθός, το βασικό ημερομίσθιο, ο πλασματικός μισθός και το πλασματικό ημερομίσθιο όλων των ειδικοτήτων της ρύθμισης αυτής, με εξαίρεση των εργαζομένων με την ειδικότητα του υπεύθυνου λειτουργίας των μηχανημάτων παραγωγής σκυροδέματος, όπως είχαν διαμορφωθεί την 17-3-2008 με βάση την από 3-4-2007 ΣΣΕ, αυξάνονται από 18-3-2008 κατά ποσοστό 5%.
- B) Με το ίδιο ως άνω ποσοστό και από την ίδια ημερομηνία αυξάνονται και τα διορθωτικά ποσά, που προβλέπονται από τις όμοιες ρυθμίσεις των προηγούμενων ετών.

Άρθρο 3

Επιδόματα

Στους μισθωτούς που υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση, χορηγούνται τα παρακάτω επιδόματα υπό τις διακρίσεις και προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

1. **Επίδομα Τριετούς Υπηρεσίας ή Προϋπηρεσίας** σε ποσοστό 5% για κάθε τριετία και μέχρι έντεκα (11) τριετίες υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας για τους οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων, οδηγούς αυτοκινήτων επί των οποίων λειτουργεί μαλακτήρας σκυροδέματος (μπετονιέρα) και τους οδηγούς – χειριστές. Το παραπάνω επίδομα σε ποσοστό 5% και μέχρι έξη (6) τριετίες υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας χορηγείται στους βοηθούς χειριστές αντλιών σκυροδέματος και στους εργάτες παραγωγής σκυροδέματος.
2. **Επίδομα σε ποσοστό 6%** χορηγούμενο μόνο στους οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων, οδηγούς μπετονιέρας και στους οδηγούς – χειριστές, εφόσον έχουν συμπληρώσει ένα (1) έτος υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας σε οποιοδήποτε εργοδότη ως οδηγοί ή οδηγοί – χειριστές.
3. **Επίδομα σε ποσοστό 10%**, ομοίως μόνο στους ίδιους παραπάνω μισθωτούς εφόσον έχουν συμπληρώσει δύο (2) έτη υπηρεσίας στον ίδιο εργοδότη.

Διευκρινίζεται ότι, τα επιδόματα των εδαφίων (2) και (3) του άρθρου τούτου καταβάλλονται στους ως άνω δικαιούχους πέραν και επιπλέον του επιδόματος τριετιών, περί του οποίου το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

4. **Επίδομα Γάμου** σε ποσοστό 10% χορηγούμενο σε όλους τους έγγαμους μισθωτούς της παρούσας. Το επίδομα αυτό χορηγείται και σ' αυτούς που ορίζονται στο άρθρο 20 του Ν. 1849/89.

5. **Επίδομα Τέκνων** προκειμένου μόνο περί των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων, οδηγών μπετονιέρας και οδηγών – χειριστών αντλίας σε ποσοστό 5%, για κάθε τέκνο ανεξαρτήτως αριθμού τέκνων και μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους. Σε περίπτωση που τα τέκνα συνεχίζουν τις σπουδές τους μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους, το επίδομα καταβάλλεται μέχρι τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους. Σε κάθε περίπτωση το επίδομα αυτό δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο από εκείνο που παρέχεται από τον ΟΑΕΔ-ΔΛΟΕΜ για την ίδια αιτία και για τον ίδιο αριθμό τέκνων, ανεξάρτητα αν ο μισθωτός δικαιούται ή όχι σχετικό επίδομα από τον ΟΑΕΔ-ΔΛΟΕΜ από άλλη αιτία.

Το παραπάνω επίδομα τέκνων προκειμένου για ανάπηρα τέκνα των οποίων η αναπηρία βεβαιώνεται με γνωμάτευση της αρμόδιας επιτροπής του ΙΚΑ και η οποία τα καθιστά απόλυτα ανίκανα για οποιαδήποτε εργασία, εφόσον η εν γένει συντήρησή τους βαρύνει τον εργαζόμενο, καταβάλλεται από τον εργοδότη εφ' όρου ζωής του αναπήρου τέκνου.

6. **Επίδομα Ανθυγιεινής εργασίας** σε ποσοστό 10% χορηγούμενο μόνο στους οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων, οδηγούς μπετονιέρας και οδηγούς χειριστές αντλιών.

7. **Επίδομα Ειδικών συνθηκών**, για τους οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων, οδηγούς μπετονιέρας και οδηγούς-χειριστές ρυμουλκών μετά ρυμουλκουμένων σε ποσοστό 20%.

Ειδικά το επίδομα αυτό για τους εργάτες παραγωγής σκυροδέματος καθορίζεται σε ποσοστό 9%.

8. **Επίδομα επικινδύνου εργασίας** σε ποσοστό 8% στους οδηγούς – χειριστές αντλιών και τους βοηθούς χειριστές αντλιών.

9. **Επίδομα εξοικειώσεως** σε ποσοστό 5% μόνο στους εργάτες παραγωγής σκυροδέματος έφοσον έχουν συμπληρώσει τρία (3) έτη εργασίας στον ίδιο εργοδότη.

Άρθρο 4

Παροχές σε Είδος

Στο σύνολο των υπαγομένων στην παρούσα ρύθμιση μισθωτών χορηγούνται οι κάτωθι σε είδος παροχές: (α) ρουχισμός ανάλογα με την εποχή του έτους (β) ένα (1) ζεύγος υποδημάτων ανά εξάμηνο, (γ) ένα (1) προστατευτικό κράνος και (δ) ένα (1) τζάκετ κάθε δεύτερο έτος, είδη τα οποία θα ανήκουν στην κυριότητα του εργοδότη.

Άρθρο 5

Λοιποί όροι Εργασίας για όλους τους εργαζομένους

Οι παραπάνω βασικοί μισθοί και βασικά ημερομίσθια, καθώς και τα κατά περίπτωση επιδόματα, καταβάλλονται στους δικαιούχους για απασχόληση 40 ωρών κάθε εβδομάδα, κατανεμημένων σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 7

Αρχή ευνοϊκότερης ρύθμισης

Αποδοχές ανώτερες απ' αυτές που καθορίζονται με την παρούσα ρύθμιση ή ευνοϊκότεροι γενικώς όροι εργασίας που προβλέπονται από Νόμους, Διατάγματα, Υπουργικές Αποφάσεις, ΣΣΕ ή Διαιτητικές Αποφάσεις, Έθιμα, Ατομικές Συμβάσεις Εργασίας κλπ, δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν.

Τυχόν στο σύνολό τους ανώτερες καταβαλλόμενες αποδοχές ή ισχύοντες όροι εργασίας ευνοϊκότεροι από αυτούς που ορίζονται παραπάνω, δεν μειώνονται, δεν συμψηφίζονται και δεν τροποποιούνται με την παρούσα.

Άρθρο 8

Διατήρηση ισχύος προηγούμενων ρυθμίσεων

Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν όλοι οι μη αντικείμενοι στην παρούσα ρύθμιση όροι των προηγούμενων Συλλογικών Ρυθμίσεων που αφορούν τους μισθωτούς που υπάγονται στην ρύθμιση αυτή.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της παρούσας ρύθμισης με τις πιο πάνω διακρίσεις αρχίζει από 18-3-2008.

Ημερομηνία Κατάθεσης: 23 Ιουλίου 2008

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥΤΖΙΑΡΑΚΗΣ